

Ökumenikus korrektség kereszténygyüldözés közepette

2015 november 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A reformáció ünnepe ill? alkalom szóvá tenni, hogy miért kíséri akkora csend Európában, Amerikában egyaránt az egyre növekv? ázsiai és afrikai kereszténygyüldözést.

2011-ben egy londoni konferencián a jeruzsálemi katolikusok érseke, Fouad Twal már nem rejtette véka alá elkeseredését: „Hát senki sem hallja a kiáltásainkat? Mennyi kegyetlenkedést kell még elviselnünk, hogy valahonnan, valakik a segítségünkre siessenek?” És azóta még nagyobb mértéket öltöttek szenvedéseik.

A megölt, kifosztott, elüldözött és megszégyenített keresztény felekezetek sokaságáról Szíriától Indiáig, Észak-Koreától Fekete-Afrikáig tudósít – gyéren és módjával – a világsajtó, de a részben miatta kialakult helyzetért a kisujját sem mozdította a nárcisztikus atlanti politikai elit és a befektet?i nomádok fels? tízezre. (Megdöbbent? részleteket olvashatunk mindezekr?l Gy?rfi Károlynak a Kairosz kiadónál megjelent, Kereszténygyűldözés a 21. század elején cím? dokumentumkönyvében.)

A banktitok után a keresztények kizsigerelését övezi a legnagyobb csend és titok. Kelet-Közép-Európában még hihetetlennek t?nik az állítás, de igaz: Nyugaton is egyre többen kényszerülnek inkognitóban tartani kereszténységüket. Miközben Merkel-szfinx a brüsszeli Vének Kórusától övezve a pénzkufárok által ideszállított bevándorlók sorsáért jajong, addig Angliában – egy patinás és keresztény többség? országban – több ezerre rúg azon keresztény hitre tért muszlimok száma, akik rettegnek rokonaik, muszlim hiten maradt társaik bosszújától. A Christian Concern nev? keresztény szervezet nyilvános hirdetésekben keres olyan lakásokat, amelyekben az áttérteket – védelem alatt – el lehetne helyezni.

A csend, illetve a laikus „Mi közöm hozzá?” magatartás okát keresve azzal kellene kezdeni, hogy a Nyugat laikus polgárai kevés kivételt?l eltekintve alig ismerik a keresztény vallás sajátosságát, intézményeit és a vallásos embertársaik szokásvilágát. Például a Charlie Hebdo szándékoltan provokatív, gyalázatos rajzai sem váltottak (nem válthattak?!) ki határozott elutasítást. Terjed?ben a vallási analfabetizmus. Lehetnek bár jó szomszédok, segít?kész munkatársak, de kevés fogalmuk van a hív? (polgár)társaik lelkületér?l. Számukra a kereszténység – járm?vezet?i szaknyelven – holt tér. Így az a hír, hogy India Orisza államában csak 2010-ben mintegy száz keresztényt öltek meg és ötvenezret elüldöztek a lakóhelyükr?l, nem viszi ki ?ket az utcára.

Egy másik ok az atlanti világban a hatvanas évek vége óta sulykolt befolyásolt tanítás. Már a történelemórákon

elkezd?dik a „nevelés”, aztán a tévés kerekasztal-beszélgetéseken pedig az újliberális divatot követ? véleménysztárok sorra szaggatják ingüket az európai múlt „b?nei” miatt. Hasonlóan cselekednek a jórészt Amerikából pénzelt emberjogi gázellen?rök is. Így aztán ha a wellnessfürd?kt?l ellazult közvélemény keresztényzaklatásokról hall, akkor az inkvizícióról, a középkori vallásháborúkról vagy a salemi boszorkányperekr?l összegereblyézett foszlányos ismereteit társítja e fogalomhoz és kevésbé azt, hogy keresztény kortársait égetik el élve, feszítik keresztre, er?szakolják meg, ?zik el otthonukból nap mint nap. A qualité de vie (az élet min?sége) a követend? cél és mindent ennek rendelnek alá, hiszen „egyszer élünk.”

A közömbösség és a laikus nevelt közvélemény el?ítéletei mellett a keresztényüldözés földrajzi távolságával is számolni kell. A szíriai, a Srí Lanka-i, a Maldív-szigeteki, a szudáni események messze vannak, és sokan azt sem tudják, merre keressék a térképen. Aztán a pápa meg-megújuló kezdeményezéseit leszámítva – valljuk be – az egyházak sem helyezik prioritásaik elejére a keresztény testvéreik helyzetének tudatosítását.

Az okokat még lehetne sorjáztatni, de maradjunk egynél, talán a legfontosabbnál: az ökumenikus korrektségnél. Az utóbbi évtizedekben a keresztény felekezetek kölcsönösen sokat tettek az ökumenikus párbeszédért, a másik felekezet értékvilágának a megismeréséért, a vallási türelemért. Ezt a pozitív attit?döt aztán kiterjesztették más világvallásokra is. E nyitottság és megértési hajlandóság azonban perverz hatást is okozott. Az alázatos és megért? magatartásban, a kinyújtott jobb kézben a más világvallások gyakorlóinak jelent?s része és a vallással takarózó fegyveresek a gyengeség, s?t a kétszín?ség jelét látják. ?k csak az er?b?l értenek, csak azt tisztelik. A keresztény egyházak elöljárói túlzottan visszafogják magukat, amikor például arról kellene beszélni, hogy milyen elbánásban részesülnek az arab keresztény kisebbségek Izraelben. Azt sem verték nagydobra, amikor ugyanott egy patinás keresztény templomot robbantottak fel. Lagymatag neheztelésük oka: nehogy megsérüljön a jónak mondható keresztény–zsidó hivatalos vallási kapcsolat. A passzivitás még súlyosabb következményekkel jár a harcias muzulmánok esetében, ahol abszurd helyzetbe kerülnek Jézus hívei. Így amióta Bin Ladent kivégezték, a tálibok Pakisztánban minden kereszténynek amerikai katonának tekintenek.

A feladat adott minden keresztény felekezetnek: imádkozni hittársainkért és szüntelen nyomást gyakorolni a „semleges” kormányaikra. Érvényt kell szerezni az Emberi jogok egyetemes nyilatkozata 18. cikkének, amely így szól: „Minden személynek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához, ez a jog magában foglalja a vallás és a meggy?z?dés megváltoztatásának szabadságát, valamint a vallásnak vagy a meggy?z?désnek mind egyénileg, mind együttesen, mind a nyilvánosság el?tt, mind a magánéletben oktatás, gyakorlás és szertatások végzése útján való kifejezésre juttatásának jogát.” Itt az alkalom egy közös, nemes energiákat felszabadító cselekvésre, amely méltó a kereszténység nagy ünnepeihez, így a reformáció ünnepéhez is. Közel ötszáz éve Luthernek és társainak sikerült, nem a katolikusok ellenében, hanem az akkori európai hatalmasokkal szemben megvédeni a hitet és megtartani Európát a jöv?nek.

S.Király Béla - A szerz? politológus

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló